

ת"פ 25498/08/22 - מדינת ישראל נגד ראפיק המאם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25498-08-22 מדינת ישראל נ' המאם(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
ראפיק המאם (עציר)	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים: הראשון בעבירות של נהיגה בפסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, מעשה פזיזות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, והשני בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס אך ורק לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

אישום ראשון

3. בתאריך 12.09.2021 נפסל הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון הנהיגה למשך 18 על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, בתיק פלילי 45744-07-18, הנאשם שוחרר ממאסר בתאריך 03.07.2022 והיה מודע לעובדה כי הוא פסול נהיגה.

ביום 24.07.2022 עובר לשעה 17:45 נהג הנאשם ברכב מיצובישי כאשר במושב האחורי ישב מ.ש, קטין יליד שנת 2015. הנאשם, והגיע עם הרכב לאזור בו מצויה רפת שהוצתה זמן קצר קודם לכן באותו היום. בעלי

הרפת ואחרים שזיהו את הנאשם וחשדו כי הוא זה הצית את הרפת נכנסו לרכבים והחלו לרדוף אחר הנאשם שנמלט מהמקום בנסיעה.

המרדף ארך מספר דקות ונמשך לאורך שדות טמרה. בשלב מסוים, חברה למרדף ניידת משטרה בה היו השוטרים סולימאן ביבאר ופקח העירייה מוחמד ח'ג'אזי. במהלך המרדף, נחסם הרכב בו נהג הנאשם מלפנים על ידי הרכבים של המתלונן והאחרים, והניידת ניצבה מאחוריו (להלן: "**החסימה**"). בזמן החסימה התגלע עימות בין הנאשם לבעל הרפת והאחרים והנאשם בניסיונו לחמוק מהחסימה נהג בפזיזות והתנגש בניידת המשטרה וכתוצאה ממעשיו נגרם נזק לגריל ולטמבון בחזית הניידת. הנאשם המשיך בהימלטותו כשהוא נוהג ברכב עד שנטש את הרכב בשטחו של מר מחמוד שאהין כשהוא פצוע בידו ומדמם, והחל במנוסה רגלית, כשהשוטרים סולימאן ביבאר ורודף אחריו וצועק לו "עצור משטרה" והוא לא נשמע להוראותיו. הנאשם המשיך במנוסה רגלית והגיע לשטח בבעלות משפחת עוואד, משם פונה על ידם למרכז הרפואי זהראוי. בהמשך פונה לביה"ח רמב"ם שם נעצר על ידי המשטרה.

במעשיו המתוארים לעיל הנאשם נהג ברכב בהיותו פסול מכוח החלטת בית המשפט ובהיותו מודע לפסילה, נהג ברכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, חבל במזיד בניידת המשטרה, הפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק מתוך כוונה להכשילם ולהפריע להם, ונהג ברכב ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף.

אישום שני

4. בתאריך 29.07.2022 נתבקשה השוטרת שחר בכר ללוות את הנאשם לחקירה ולהביאו מבית מעצר קישון לתחנת המשטרה בטמרה. השוטר אחמד סואעד משמש כרכז חקירות בתחנת טמרה ובינו לבין הנאשם יש היכרות קודמת מתוקף תפקידו. בעת ההמתנה בבית המעצר קילל הנאשם את השוטרת שחר באומרו "בני זונות כל תחנת טמרה, בן זונה חוקר שלוקח אותי לחקירה ביום שישי, בן זונה חוקר סואעד, אני אזיין את אחותו, כוס אוחתק של סואעד". בהמשך למתואר ובמהלך הנסיעה מבית המעצר לתחנת המשטרה, המשיך הנאשם להטריד את השוטרת שחר.

במעשיו המתוארים לעיל עשה הנאשם מעשים בכוונה להפריע לשוטרת כשהיא ממלאת תפקידה כחוק או להכשילה בכך.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפגיעה הממשית בערכים המוגנים, שעניינם ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי, שלמות הגוף והרכוש, והגנה על חייהם ועל גופם של שוטרים המבצעים תפקידם. המאשימה הדגישה את הסיכון הרב הנשקף מהנאשם נוכח עברו הפלילי המעיד על רצדיביזם, ואשר כולל 2 הרשעות קודמות בעבירות של נשק, שוד

ורכוש, בגינם נגזרו על הנאשם מאסר בפועל לתקופות משמעותיות, האחרון למשך 48 חודשי מאסר בפועל. עוד הדגישה כי העבירות בוצעו כשלשה שבועות לאחר שחרורו מהכלא (בתאריך 03.07.22) וחרף קיומם של מאסרים מותנים ברי הפעלה. המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם הכולל הרשעות בגין עבירה דומה של נהיגה בפסילה, כאשר בחלק מההרשעות הנאשם נדון למאסר בפועל. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי מדובר באירוע חמור, שפוטנציאל הנזק שנבע ממעשיו של הנאשם היה רב, ורק בנס האירוע הסתיים בפגיעה ברכוש בלבד ללא נפגעים בגוף ובנפש, והדגישה את הסיכון הממשי לחיי השוטרים והמשתמשים הדרך, והכל כשהוא נתון בפסילה כשלידו ישב קטין. עוד ציינה כי חלקו של הנאשם באירוע הינו מרכזי. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות שנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לממקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם, זאת נוכח עברו הפלילי המכביד. בנוסף עתרה להפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים באופן מצטבר, ולהטיל רכיבי ענישה נלווים בדמות מאסר על תנאי, פסילה בפועל תוך הפעלת פסילה מותנית למשך 8 חודשים באופן מצטבר, פסילה על תנאי, פיצוי בגין הנזק שנגרם לניידת וקנס.

עיקר טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, וטענה כי אופן נהיגתו הפזיז של הנאשם נבע בעיקר כתוצאה מהימלטותו על חייו ולא מתוך רצון לחמוק מהשוטרים, ובהקשר זה הפנתה לעובדה שהנאשם נדקר באופן קשה במהלך המרדף על ידי בעל הרפת והאחרים. בנסיבות אלו, טענה לרף הנמוך בחומרת העבירות כאשר לטענתה קיימת קרבה להגנת הכורח. עוד טענה כי האירועים התרחשו בשדות ולא בכביש או באזור מגורים כך שהסיכוי לפגיעה בציבור המשתמשים בדרך היה נמוך. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות באישום השני, טענה כי העבירות בוצעו בעיצומו של יום חם כאשר הנאשם עצור מזה שעות, פצוע קשה וכאוב. בכל הקשור לעתירת המאשימה להטלת פיצויים, ביקשה להימנע מהטלת רכיב זה, שכן לא הוגש דו"ח שמאי המעיד על גובה הנזק. לחילופין ביקשה להטיל על הנאשם פיצוי סמלי בלבד. בכל הקשור להפעלת המאסר המותנה, ביקשה שלא להפעילו נוכח נסיבות ביצוע העבירות והעובדה כי הנזק שנגרם לניידת לא בוצע במתכוון, לחילופין ביקשה להפעילו באופן חופף. עוד הפנתה לנסיבות האישיות של הנאשם, בין היתר היותו נשוי ואב לתינוק, מפרנס יחיד, אשתו לא עובדת ומתקיימת מביטוח לאומי. הפנתה למצבו הרפואי של הנאשם, לעובדה כי עובר טיפולי פיזיותרפיה לאחר שאובחנה פגיעה עצבית צמיתה, דבר המקשה עליו את תקופת מאסרו. עוד ביקשה להתחשב בתקופת המעצר בה היה נתון עד היום, והקושי שליווה אותו עת נאלץ להחלים מהניתוח. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד ביחס לכלל העבירות הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות למספר חודשי מאסר בפועל.

7. הנאשם עצמו הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות, והבטיח כי מעשיו לא יישנו. הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות, בין היתר, להיותו נשוי ואב לתינוק בן שנה. עוד הפנה למצבו הרפואי ולכך שבעקבות האירוע עבר ניתוח ביד, וכיום עובר טיפולים לשיקומה. עוד ציין כי עת ישוחרר מהכלא

יפעל להסדרת רישיון נהיגתו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת חבלה במזיד ברכב הינם שמירה על שלום הציבור, על תחושת הביטחון, הסדר הציבורי, שלווה הנפש, הגנה על רכוש, קניינו, ביטחונו ופרטיותו של כל אדם, והציבור בכללותו. כל הנוהג בפזיזות, בדרך נמהרת, או ברשלנות, מסכן את המשתמשים בדרך. ראה בהקשר זה ת"פ 38784-03-14 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' שאדי אבו אלהווא. יפים בהקשר זה דברי כב' השופט א' שוהם ברע"פ 6800/13 אסף קסטיאל נ' מדינת ישראל: "מדברי ההסבר לתיקון 28 לחוק העונשין, עולה כי התפיסה העקרונית, להבדיל מהיישום הקונקרטי, אשר עמדה לנגד עיני המחוקק הייתה, בראש ובראשונה, הגברת ההגנה על כלי רכב, מפאת חשיבותם לפרט. וכך נאמר בדברי ההסבר להצעת החוק: 'כלי הרכב בהרבה מובנים דומה מאוד לביתו של האדם. הוא משמש גם אמצעי עבודה וכלי עבודה עבור הרבה אנשים. במובנים רבים הרכב הוא שלוחת ביתו של הפרט'. עבירת חבלה במזיד לרכב נועדה להגן על קניינו של הזולת. חומרתה של עבירה זו, שעונשה חמש שנות מאסר, נלמדת מהעונש הקבוע בצדה, המחמיר יחסית לעבירות רכוש אחרות. אף שעניינה של עבירה זו הוא נזק לרכוש, ישנן נסיבות שבהן היא אף תיחשב לעבירת אלימות.

בית המשפט העליון חזר שוב ושוב על הצורך להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בנהיגה פרועה ומסוכנת במטרה למלט עצמם מהמשטרה. ראו ע"פ 3757/12 אחמד מחראב נ' מדינת ישראל: "בפני בית משפט זה חוזרים ומובאים מקרים רבים שעניינם מרדפים המסכנים חיי אדם, והוא אף הגדיר אותם כ"מכת מדינה"...בהתאמה, נפסק כי יש להחמיר את עונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת". בבש"פ 8326/17 אמיר עודה נ' מדינת ישראל, נאמר בין היתר כי: "מי שנוהג (תרתי משמע) בדרך בה נהג העורר מעיד על עצמו שהוא נטול כל רסן בהתנהגותו, שאין עליו מורא החוק, אין עליו מורא המשטרה, וחיי אדם נדמים בעיניו כקליפת השום, שהרי בנהיגתו הפראית - ללא

רשיון נהיגה וללא ביטוח שמבחינת העורר הם בגדר המלצה גרידא - יכול היה העורר לפגוע בעוברי דרך אחרים".

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פוגעת ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם בשמירה על הסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק וכיבודו.

אשר לעבירות התעבורה, הערכים המוגנים הינם בעיקר הצורך להגן על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך מפני נהגים מסוכנים ובכלל זה מפני מי שנוהג בקלות ראש, בזמן שהוא פסול מלנהוג. לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ערך מוגן נוסף והוא החובה לקיים את החלטות בית המשפט.

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בניסיונותיו להימלט מהמתלוננים והשוטרים נהג הנאשם באופן פרוץ ומסוכן תוך סיכון משמעותי של עצמו, של הקטין שהיה עמו ברכב, ושל השוטרים שניסו לעצרו. במהלך נהיגתו הפרועה הנאשם פגע באמצעות רכבו בניידת המשטרה ונגרם נזק לניידת. חומרה מיוחדת יש לייחס לעובדה שהנאשם נהג כשהוא מצוי בפסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט, ובעצם נהיגתו סיכן את ציבור המשתמשים בדרך. מדובר באירוע שהתמשך על פני פרק זמן לא קצר והנאשם היה יכול לחדול ממעשיו, בוודאי בשלב בו הבחין בניידת המשטרה.

הנאשם הפגין זלזול בוטה ברשויות האכיפה ובשלטון החוק. התנהגות הנאשם מלמדת על היעדר כל מורא ופחד ונכונות לפגוע בגורמי אכיפת החוק רק על מנת למלט את עצמו, תהיינה התוצאות אשר תהיינה.

בצד הנסיבות המחמירות אין להתעלם מהעובדה שבמהלך המרדף שהתרחש עד להגעת הרכב המשטרה, הנאשם נס על נפשו מפני אחרים. כך גם יש להביא בחשבון את העובדה שבשלב שבו האחרים חסמו את דרכו, הנאשם נפצע באופן קשה בידו (לטענתו הרודפים תקפו אותו באמצעות סכין, עובדה המתיישבת לפחות לכאורה עם הפציעה הקשה בידו), ולא מן הנמנע שהאירוע היה יכול להסתיים בפציעות קשות עוד יותר אלמלא הנאשם היה מצליח להימלט מרודפיו. עם זאת, מהרגע שהנאשם הבחין בניידת היה עליו לעצור את רכבו לידה ולבקש את הגנת השוטרים מפני רודפיו ולא להימלט גם מכוחות המשטרה תוך פגיעה ברכבם.

בנסיבות אלו אין לטעמי מקום לקבוע כי מתקיימת קרבה להגנת ה"כורח", אך ינתן לאותן הנסיבות משקל לא מבוטל בקביעת העונש.

עוד בהקשר זה אניח לטובת הנאשם, כי הפציעה הקשה בידו פגעה ביכולת נהיגתו ולא מן הנמנע שאופן נהיגתו

הושפע מאותה פציעה קשה שתרמה לפגיעה בניידת.

חלקו של הנאשם בעבירת הנהיגה בפסילה הינו מלא ומוחלט, אך ביחס לעבירות האחרות מדובר באירועים ספונטניים שלא כללו תכנון או כוונה, ואת חלקו של הנאשם יש כאמור לבחון גם בהקשר הנ"ל, קרי הימלטותו מרודפיו.

בכל הקשור לאירוע השני, אכן מדובר בדברים קשים שנאמרו על ידי הנאשם כלפי השוטרים שכל חטאם היה שביצעו את עבודתם. אניח לטובת הנאשם שמצבו הרפואי, כאביו ומצוקותיו בעקבות אותה פציעה, השפיעו עליו לרעה, וכי מדובר באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, אך אין בכך כדי להצדיק את מעשיו.

11. במכלול הנסיבות, ונוכח העובדה שהאירוע הסתיים למרבה המזל בפגיעות קלות יחסית, אני סבור כי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשני האירועים יש למקם ברף הבינוני ומטה (קרוב יותר לרף הבינוני).

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

12. לעניין מדיניות הענישה הנהוגת, בעבירה של חבלה במזיד ברכב, ההרשעה בעבירה זו על פי רוב נלווית להרשעה בעבירות נוספות ולכן יש קושי לבחון את מדיניות הענישה הנהוגה בעניין עבירה זו בלבד. בע"פ 4235/14 **חטיב נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש ברכב בלי רשות ונהיגה בשכרות, בכך שנהג ברכב ללא אישור שהייה בישראל, ללא הסכמת הבעלים (חברו), כשהוא שיכור, פגע ברכב, שוטרים כרזו לו לעצור, והוא המשיך בנסיעה, חצה רמזורים באור אדום, סיכן רכבים, כמעט התנגש ברכב משטרה, עד שהתנגש בגדר ונעצר. נקבע מתחם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם בעל עבר פלילי עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, מסירת ידיעה כוזבת, ושיבוש מהלכי משפט בכך נהג ברכב, נדרש על ידי שוטרים לעצור, האיץ את נסיעתו והחל להימלט תוך ביצוע עבירות תעבורה שונות, לרבות חציית צומת באור אדום. המרדף נמשך עד שנעלמו עקבותיו, ובהמשך הוא התקשר למשטרה וטען כי רכבו נגנב. על הנאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ברע"פ 5714/13 **חמד נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי ציות לשוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בזמן פסילה והפרת הוראה חוקית, בכך נהג בפארק שאליו נאסרה כניסת רכבים, בצורה פרועה, ותוך שהוא עולה על מדרכות. שוטרים במדים הורו לו לעצור, ואולם הוא האיץ את נסיעתו, ודהר אל עבר השוטרים, אשר נאלצו לסטות לצד הדרך כדי שלא להיפגע. לאחר מכן נמלט רגלית. על הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי של 18 חודשים, כך שסה"כ הוטלו עליו 42 חודשים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בע"פ 10476/09 **אבו סביח נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בכך שנהג ללא רישיון נהיגה בלב עיר, התעלם מקריאות שוטר לעצור, וחצה צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה וביצע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב, וגרם להם לסטות ממסלולם. על הנאשם ללא עבר פלילי הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור על

חומרת העונש התקבל באופן שהעונש הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2264/15 **עבד נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נפגעו אדם ורכוש (ניידת משטרה), נהיגה בשכרות וללא ביטוח והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. נקבע מתחם עונש הולם בין 15 ל-35 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ברע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, אי ציות לרמזור אדום, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וביטוח. על הנאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי עשיר הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה בפסילה, ועבירות תעבורה נוספות, בכך שנהג במיניבוס ובמהלך המרדף נהג במהירות מופרזת, תוך שהוא עוקף רכבים, מאלץ אותם לסטות מדרכם וחצה קו הפרדה. נקבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם בעל עבר תעבורתי ופלילי הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בת"פ (מחוזי ב"ש) 2308-12-15 **מדינת ישראל נ' אבו עיש**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון, בכך שנהג ברכב בעיר אף שלא היה ברשותו רישיון נהיגה תקף, האיץ את מהירות נסיעתו עת התבקש על ידי השוטרים שיעצור. נקבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר ועל הנאשם בעל עבר פלילי הוטל עונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

13. בכל הקשור לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, קיימת קשת רחבה של עונשים, כל מקרה ונסיבותיו. ברע"פ 5638/13 **נכפולגר נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. על המבקש הושתו בין היתר 14 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים בחופף. במסגרת הערעור הופחת עונש המאסר בפועל ל-12 חודשים והמאסר המותנה הופעל כולו בחופף. בקשת רשות הערעור נדחתה. ברע"פ 321/14 **סלאמה נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. על הנאשם נגזרו בין היתר 30 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי בן 12 חודשים באופן מצטבר. במסגרת הערעור קוצר עונש המאסר ל-24 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה. ברע"פ 8253/10 **שלמה גיא נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח והוטלו עליו שישה חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל של שלושה חודשים, פסילה מותנית, קנס בסך 750 ש"ח והתחייבות להימנע מעבירה. בערעור הוחמר עונשו של הנאשם והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה. בעפ"ת 19139-10-14 **ריהאם נ' מ"י** (מחוזי חיפה) הותירה ערכאת הערעור על כנו עונש של מאסר בפועל בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, אשר הושת על המערערת שהורשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

14. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, ביניהם: ת"פ 24680-08-17 **מדינת ישראל נ' בר אמסלם**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, חבלה במזיד לרכב, אי-ציות לתמרור ונסיעה בכיוון ההפוך. נקבע מתחם עונש הולם בין 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה באופן חופף, פסילה בפועל למשך 3 שנים, וענישה נלווית. ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל**, הנאשם

הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר במילוי תפקידו, ומסירת ידיעה כוזבת בכך שנהג ברכב, נדרש על ידי שוטרים לעצור, ובתגובה, האיץ את נסיעתו והחל נמלט תוך כדי נסיעה בניגוד לכיוון התנועה. לאחר מכן התקשר למשטרה ולחברת איתוראן וטען כי רכבו נגנב. על הנאשם הוטל מאסר למשך 30 חודשים ופסילה למשך שנתיים. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ע"פ 8703/08 אבו מוסא נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון, ובהמשך מרדף הסיט את רכבו לעבר הניידת ונגח בה. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ופסילה רישיון נהיגה למשך שנתיים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

15. נוכח העובדה שמדובר באירוע מתמשך אחד, כאשר העבירות כולן שלובות האחת בשנייה, הן ביחס לציר הזמן והן ביחס למסכת העובדתית, אני סבור שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות נשוא האישום הראשון, וזו גם עתירת הצדדים.

16. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים ולא יעלה על 24 חודשים, ופסילה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-20 חודשים ולא תעלה על 50 חודשים. בקביעת מתחם העונש ההולם ביחס לרכיב הפסילה, הבאתי בחשבון גם את העובדה שבעת נהיגתו בזמן פסילה הנאשם ביצע עבירות חמורות נוספות.

17. בכל הנוגע לאישום השני שעניינו הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יעלה על 3 חודשים שיכול שירוצה בעבודות שרות (בין מע"ת ל-3 חודשי מאסר).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו המידית של הנאשם במיוחס לו, הזמן השיפוטי שנחסך, קבלת האחריות, הבעת החרטה, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, הנזק שעלול להיגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה ממאסר ממושך. כן גם תובא בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה (כידוע תנאי מעצר קשים ממאסר), הפגיעה הקשה שנגרמה לו במהלך האירוע, וההנחה לפיה מאסרו של מי שאינו מצוי בקו הבריאות קשה יותר.

19. לחומרה, אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה משנת 2019, במסגרתה הנאשם הורשע במספר אישומים בעבירות של הדחה בחקירה, סיכון אדם בנתיב תחבורה, היזק לרכוש במזיד, איומים, שוד מזוין ועוד, והוטלו עליו 48 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת שני מאסרים מותנים ברי הפעלה. לנאשם הרשעה נוספת משנת 2016 בגין

עבירות של ניסיון לגניבת רכב ופריצה וצורפו שני תיקים בעבירות של איומים תקיפה וגניבה, שם נדון למאסר בפועל. כן יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות זמן קצר ביותר לאחר שחרורו מהכלא כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה. עוד יצוין לחומרה עברו התעבורתי של הנאשם אשר נהוג משנת 2011 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, ביניהן 2 עבירות דומות של נהיגה בפסילה, ועבירות חמורות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד.

20. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות לקולה ולחומרה יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה במרכז המתחם. ביחס לתקופת הפסילה מלנהוג נוכח עברו המכביד, אני סבור שנכון להשית פסילה ארוכה המצויה לכל הפחות במרכז המתחם כפי שנקבע.

21. אשר לעתירת ההגנה להימנע מהטלת פיצוי, אני סבור שאין מקום להיעתר לה. אמנם לא הוגשו כל מסמכים המעידים על גובה הנזק, אלא שפיצוי עונשי כשמו כן הוא. בהקשר זה כבר נפסק לא פעם כי לא נדרשת הוכחה מדויקת של היקף הנזק, כאשר במקרה הנדון, נגרם נזק לגריל ולטמבון בחזית הניידת. תכלית הפיצוי לקורבן העבירה, אינה להיטיב את מלוא הנזק, אלא הוא בעיקרו "אקט סמלי-חינוכי-ערכי ואינו מהווה פיצוי ממשי (ר' ע"פ 11178/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, רע"פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל**). עם זאת נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבור שיש להטיל פיצוי בגובה נמוך.

22. בכל הקשור לרכיב הקנס, אני מחליט שלא להטילו, זאת נוכח תקופת המאסר הממושכת, ומצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

אופן הפעלת המאסרים המותנים

23. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסרים המותנים, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגוזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תתאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומנומקים. ר' ע"פ 4654/03 **ווליד נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי: "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי....עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על

הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר". בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצועו, וככל שיש בביצועו משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 1899/04 ליבוביץ נ' מדינת ישראל).

24. במקרה זה לא מתקיים כל שיקול שיכול להצדיק את הפעלת המאסר המותנה בן ה- 6 חודשים באופן חופף, זאת, בעיקר נוכח העובדה שהעבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות קרובות במהותן לעבירות נשוא המאסר המותנה. עוד יצוין כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות בחלוף זמן קצר ביותר לאחר שחרורו ממאסרו. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר בצדו, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסר המותנה בן ה- 6 חודשים באופן חופף.

25. אשר למאסר המותנה בן ה- 12 חודשים, נוכח נסיבות ביצוע העבירות שכאמור מצויות ברף הבינוני, ובפרט נוכח עתירתה המפורשת של המאשימה שלא להפעיל מאסר מותנה זה, אני סבור שהפעלתו באופן מצטבר לא תהייה מידתית ותגרום לנאשם לעיוות דין. בהתאם מאסר מותנה זה יופעל בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

26. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 45744-07-18 בתאריך 12/09/19 למשך 6 חודשים במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 45744-07-18 בתאריך 12/09/19 למשך 12 חודשים בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 24/07/22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו או עבירה של מעשה פזיזות ברשלנות ויורשע בגינה.

אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים בפועל החל מיום שחרורו ממאסרו.

אני מפעיל את הפסילה המותנית שהוטלה על הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 45744-07-18 בתאריך 12/09/19 למשך 8 חודשים במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 44 חודשי פסילה בפועל החל מיום שחרורו ממאסרו.

מניין ימי הפסילה יחל מיום שחרורו ממאסרו ובמצטבר כל פסילה אחרת ככל שקיימת, ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה או תצהיר.

אני גוזר על הנאשם עונש פסילה על תנאי לתקופה של 24 חודשים והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם פיצוי בסך ₪ 1,000 אשר ישולם לטובת משטרת ישראל.

הפיצוי ישולם עד ליום 01.05.2023.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל יפרח, ב"כ הנאשם עו"ד מיכל קורן והנאשם בעצמו.